Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Du est allene, store Gud!

Citation: Brorson, Hans Adolph: ”Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953”, i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451208090512/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

7. O Gud! hvor lidt og intet kand
Jeg om din naade sige,
Den gandske jord er kun et grand
Og støv udi dit rige,
Retfærdighed dit konge-spiir,
Og hellighed din glands og ziir,
Din viisdom alting skuer.

8. Men det er kun en ringe sag
I folkes blinde tanker,
Man hører, lærer dag fra dag,
Og ingen kundskab sanker,
Man har vel ofte følt din haand,
At vilde løse sielens baand,
Og vil dig dog ey kiende.

9. Det er den beske syndens frugt
Og verdens gamle mode,
At vilde være udelukt
Fra Gud, sit største gode,
Man frygter ey, at Gud os seer,
Men midt i al sin ondskab leer
Paa dievle-viis og maade.

10. Nu er jo dog din frygt, o Gud,
Al viisdoms rod og kilde,
Som lærer os dit ord og bud,
Og naaden ey at spilde,

8, 5: *følt*] *fuldt* FJ^{3}. *fult* J^{1}. *fuld* J^{2}; *fuldt* (*fult*) kunne være = fulgt som f. eks. i nr. 163, 4, 6; men originalen har: man fühlt oft deine kraft und hand. 10, 3: *som*] *saa* J^{2-3}. *F* har vistnok *saa*, det er utydeliggjort ved en blækrettelse til *som*.

7, 3-4: Es. 40, 15. — 8, 6: *løse sielens baand*] befri sjælen fra dens trældom, jfr. nr. 112, 1, 1-4. — V. 10: I modsætning til den foregående skildring af verdens ligegyldighed over for Gud kommer nu det på tale, som ifølge overskriften er salmens egentlige emne: en *hellig frygt for Gud*. Herom siger v. 10 3 ting: først, at gudsfrygten er *al viisdoms rod og kilde*, l. 1-2, dernæst, sideordnet hermed, at den er *det første livets aande-fang*, l. 5, og endelig, at den er *et lys paa al vor vey og gang*, l. 6. — 10, 1-2: Sl. 111, 10; Ordspr. 1, 7; 9, 10. — 10, 3-4: *som*] hører vel til *al viisdom* i l. 2; visdommen lærer os Guds ord og bud, og den lærer os ikke at *spilde* a: forspilde hans nåde.